

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.860 van 4 juli 2002
in de zaak A. 42.013/VII-15.883.**

In zake : Joseph KESTEMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. DE BECKER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
E. Allardstraat 35/37

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale
Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GÉRARD,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523/28.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph KESTEMAN op 14 februari
1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

“A.1. artikel 2 van het K.B. van 7 december 1989 (Belgisch Staatsblad van 19/12/1989) tot wijziging van het K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en waarbij in art. 17 van de bij de bijlage van het K.B. van 14/9/1984, gewijzigd door latere koninklijke besluiten, bij de § 11 de § 6 wordt vervangen in zover dat zij een discriminatie tussen alle specialisten en de chirurgen in het bijzonder, waaronder verzoeker enerzijds en de radiologen anderzijds invoert.

2. het K.B. van 13 november 1989 (Belgisch Staatsblad van 20/12/1989) tot wijziging van het K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering in zover niet alleen bepaalde prestaties vervat in art. 1, B,2,b) tegen 100 % uitbetaald worden aan de radiologen, zelfs wanneer ze uitgevoerd worden door gekwalificeerde helpers onder de voorwaarden bepaald in het K.B. van 13/11/1989, doch bovendien nog ingevolge art. 7 van het K.B. van 13/11/1989, waarbij een art. 7 bis in art. 26 van de bij het K.B. van 14/9/1984 gevoegde bijlage, gewijzigd door latere koninklijke besluiten, wordt ingevoegd, die de beweerdte discriminatie nog ten top drijft ten overstaan van de geneesheren specialisten en meer in het bijzonder de heilkundigen, zoals verzoeker door het toekennen van bijkomende honoraria voor dringende radiologieverstrekkingen.

B. het art. 2 van het K.B. van 7 december 1989 (Belgisch Staatsblad van 19/12/1989) in zover door art. 17 van de bijlage van het K.B. van 14/9/1984, gewijzigd door de latere besluiten, bij de § 11 een § 6 wordt ingevoegd, die de

discriminatie tussen de verschillende specialisten onderling in de uitwendige pathologie klaar tot uiting doet komen en a fortiori ook tegenover verzoeker”;

Gelet op het arrest nr. 34.638 van 5 april 1990 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 4 november 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 mei 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE BECKER, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat J. BERT die, loco advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GÉRARD verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de door de verzoeker ingediende “bijkomende memorie” niet in het algemeen procedurereglement is voorzien en derhalve uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat het eerste bestreden koninklijk besluit bij arrest nr. 44.540, van 15 oktober 1993, door de Raad van State vernietigd werd; dat het beroep in zoverre geen voorwerp meer heeft, zodat het dient te worden verworpen;

Overwegende dat in beginsel slechts één administratieve rechtshandeling per verzoekschrift kan worden bestreden; dat de aanvechting van meerdere rechtshandelingen in één verzoekschrift slechts ontvankelijk is wanneer de bestreden rechtshandelingen zodanig verknocht zijn dat de goede rechtsbedeling een gelijktijdige behandeling vereist; dat dit slechts het geval is wanneer de verschillende bestreden rechtshandelingen zodanig samenhangend zijn dat vaststellingen of beslissingen m.b.t. het beroep tegen het ene bestreden besluit doorslaggevend zijn voor de behandeling van het beroep tegen het andere besluit; dat de verzoeker niet aantoont dat ten deze aan deze voorwaarde is voldaan; dat het feit dat tegen beide besluiten analoge middelen worden aangevoerd -argument dat de verzoeker in zijn laatste memorie formuleert- in dit verband niet volstaat; dat het beroep dus ook onontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen het koninklijk besluit van 13 november 1989;

Overwegende dat de kosten van het beroep, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, ten laste worden gelegd van de verwerende partij, gelet op de reeds tussengekomen vernietiging,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, bepaald op 49,58 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van het beroep in zoverre het is gericht tegen het tweede bestreden besluit, bepaald op 49,58 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier
juli tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.